

PÁSKÁNDI GÉZA

VERSEK

Közhelyek lépcsőjén

*Közhelyek lépcsőjén
Vezet föl az út
Palotámhoz*

*SEMMI SEM ÚJ A NAP ALATT
A KIVÉTEL ERŐSÍTI A SZABÁLYT
Ők számomra — aranybánya
Újraértékelem a közhely történelmét
S a történelem közhelyeit*

*Nézd a fentieket egyetlen apró billentéssel
Más megvilágításba küldöm (a napot — megvilágításba, nem rossz)
Azt kérdezem hát*

Lehet-e

Valami új a nap alatt, ha a nap maga sem új

Így kél nyugszik ki tudja mióta

Vagy ott a másik

„A kivétel stb.”

Tudvalévő ez eredetileg azt jelenti

Egy szabályban a kivételek megnevezése

Feszesebbé pontosabbá teszi a szabályt

Mert szűkíti a kört a félreértésnek kisebb teret hágy

A túl-tág értelmezésnek is

Ám ha meggondoljuk hogy minden meghatározás (definíció)

Pusztán azzal hogy a tárgy jelenség stb.

Megkülönböztető tehát csak-reá-jellemző jegyeit sorolja föl

Akkor az is világos hogy minden meghatározás egy olyan

Szabály, amely csupa kivételekből áll (sajátosokból különösekből hisz

Ezek mind a „kivétel” szinonimái is)

Akkor viszont felbukkan egy dilemma és paradoxon

Vajon az-e a legerősebb szabály, amely csupa kivételekből áll

És így tovább és így tovább

És ez nem léha „agyketyegtetés” barátom
Ha rádöbbsz
Minden közhelyben egy újragondolás egy új gondolat
Lehetősége lappang
Hát ezért mondom
Ama lépcsőn vezet föl az út
Eredeti Palotámhoz

Folt és Körvonal

Nézd a Körvonal hogy' diktál
Nézd a Folt ős-demokrata
Szomszéd kerítésen a fák
Lombjai mindig áthajolnak
Ami lent másbogyökerezett
Az főt valahol képes összeérni
A Folt megkínál az áttűnő peremmel
A másba-olvadó-maradással
Gyanakszom rá megfoghatatlan mégis belebotlom
Kikerülhetetlen a Folt

Fölfelé-kerekítés

Háromkilencvenkilencvilencvenkilenc
Azt mondom: „Legyen négy!”
Hatkilencvenkilencvilencvenkilenc
„Hét legyen, ha mondom!”
**ÉS ÍGY HALADOK ÁGASKODVA
E FÖLFELÉ-KEREKÍTÉSben**
Ácsingva kastély-ablakokra
„Még van egy vizsgám, máris doktor vagyok”
Így haladtam én ég iránt
E fölfelé-kerekítésben
És elfeledtem mindörökre
Hogy amit átugrottam: nem volt
A kilencvenkilencről a százig
Az a temérdek Egy hiányzik
Amit semmi sem magyarázhat
Csak a
Fölfelé-kerekítés elve
Csak a Körülbelül Világa

*E nemes nagylelkűség
Csak a Hozzávetőleges Birodalma
Bolond nagyvonalúságom
És ez a Hiány tér vissza olykor
Ha bőségekben felüvöltök*

Grafomán

*Én — grafomán (?)
Nézd, a fűvek, fák, árnyak körmondait
GRAFOMÁN A LÉTEZÉS MAGA*

Tükörbe-eresztett koporsó

*Mint amikor a tó színe tudja
Borzongani fog
Mert fönt már megjelent egy kődarab
S az árnyék előrejelzi — — —
Nos ekként*

*Mi bennem nem árnyék
Mind tükör*

*És tudom már
Tükörbe dőlök kardba sírba
Tükörbe ereszttem a koporsót
És a rög vajon a röggel mi lesz
Tükörből visszahull reám majd
A Semmi fogad be ha a tükör temet
Halok húsom földjébe én*

Morgenstern-rehabilitáció

(Applikációk)

*Uram lépjen ki cipőiből s lebegjen
Ha Aranyszamárból emberként kipillant
A félfület a palettán felejtse*

Fűzön orrába — cernát — dallamot
Az első rajzfilm inge vásznára hulljon
Csókoljon izzón vagy három narancsot
Gyümölcsként lógjon Kosztka cédrusán
Am előtte Vitéz Mihályt keresse
Kopogtasson Karnyóné ablakán
Vagy Wellens de Cock ördögét szeresse
Ha Bruegel Eldorádóján Szent Heverdel
Napján Lautrec rosta-szúzei fogadják
Onnan viszont egy békán el Sehunba
Hol Nárittyenben még a nép mesél
S bandukol egy ál-balga legény
Am fölgorhat Attilánk nevében
Ürülék-tornyú holdcsücsökre is
Innen csak egy lépés a Mítosz honnan
Danaida-edénybe hajtsa hasznát
Sellő-Minnotaurusz-és Kentaurként
Egy céllal egyemberként bandukoljon
Ariakhné rövidke szőnyegén
S mit számát ha hét törpe állja útját
Aprítson mákot fújjon fel tököt
S Karinthyában aszaljon jobb jeget
Arisztofanésszel mérjen bolhaugrást
S Martialisék utódjait kutatva
Billentyűzzék majd később Gógorán
Ha üldözik süsse rájuk Browningot
Majd Blake-földjét szántsa hat tetűkkel
S egy kikötőben várja Bosch-hajó
Szálljon el mint Chagallból egy hal majd
Dali óráján nézze az időt
Tündérkedjék ott Tamási Áron úrral
Pingálva nyelvet mint egy Szent Krúdy
S ha E. T. A. Hoffmann tornyai felől
A Horror Abszurdoid földereeng
A Kafka úrérk kastélya iránt
Hol Beckett Samu cerberusa áll
MUTASSON ARRA S INDULJON EMERRE
Időgerezden ők mind összecsüggnek
Hát ne habozzék föl-föl hajóra mester
Utókorában várja Józan Ész

S MINT KI MÚLT HÁZBAN EGY PIPÁT HAGYOTT
ÖN MAI ESZÉT HOLNAPBAN FELEJTI
MENJEN HÁT MESTER IGAZKÉNT MIND ELŐBBRE
HISZ VAN KI FÉLTVEŐRZÖTT KINCSEIT

(Nem bolond az ki dugja ami drága)

HOVA IS TENNÉ
A JÖVŐBE REJTI

A Selejt Dombján

Nem SZIRTETŐ, nem VÁRFOK
A Selejt Dombján állok
Egy patkányban a csicsegés
HÓSDALOL — szórt üvegcserép
Hangjain járok
Üveggyár mellett — szemétdombon
Meg-nem-telhető-üvegek
Ó telhetetlen üvegek
Már át-nem-látszó üvegek
Hasztalan-címkés üvegek
Újságpapír-virágok
Mint a GYŐZŐ úgy állok itt
Pedig itt patkány a kakas
Fekete retek, hosszúfarkú
Rangrejtve lappang s átcikázik
Fensége ez a surranás
Homály iramlik
Folyosón, cellán, mintha barátpap
Feketecsuhás indul
Selejt Dombjára föl-föl
Konzervdoboz
Üres kápolnája kongat
Vakon — világtalanba
Árnyékaim utolsó vacsorája
Selejt Dombján árnyék tora
Most árnyékaim gyülekeznek
Homályló foltok népgyűlése
Árnyaim nagy-nagy tüntetése
Selejt dombján
Zörög a fű
Tartanál Selejt Hegyi Beszédet
Mondanál szeméthegyi beszédet
De patkány moccan
Hirdetve időtlent
A patkány hármat kukorékolt
Hát fölbaktattál
A Selejtekk Hegyén
Egy törlőrongy elveszi kereszted
Majd Veronika vattát kínál
Egy tollseprű balodra száll
Jobbodon ez a lyukas flaskó
S téged — középen
Árnyak
A surranó sokaság
Leköphet